

Research Article - <https://doi.org/10.46463/ijrss.982984>

Relationship Between Sportsmanship Behavior and Communication Skills: A Study on University Student-Athletes

Bilal ÇAĞLAYAN¹, Sena COŞKUN², Baki YILMAZ³

Abstract

The concept of sportsmanship, frequently mentioned from the ancient Olympics to today's modern Olympics, is increasing its popularity day by day. This study aims to examine the sportsmanship behavior of undergraduate university students and determine its relationship with communication skills. Accordingly, 415 university students reached online with convenience sampling, one of the non-random sampling methods, constituted the study sample. As data collection tools, the "Sportsmanship Scale" developed by Gümüş et al. (2020), and the "Communication Skills Scale" developed by Korkut-Owen and Bugay (2014), were used. Kurtosis and skewness values were examined to assess the conformity of the obtained data to normal distribution. Data analysis included descriptive statistics determining students' demographic characteristics, t-test, and ANOVA. Correlation Analysis tests were applied to reveal the relationship between the two scales, and a p-value of 0.05 was considered the significance level for all analyzes. The analyzes showed that the total communication skills scores and the scores from the sub-dimensions of active listening, non-verbal communication, and willingness to communicate of women were statistically significantly higher than the scores of men. While the sportsmanship behaviors of the students did not differ based on gender, there was a moderate positive relationship between the communication skills scale and all sub-dimensions of the sportsmanship scale.

Keywords: Sportsmanship, communication, fair play, athlete, sports.

Sportmenlik Davranışı ve İletişim Becerisi İlişkisi: Sporcu Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Uygulama

Öz

Antik olimpiyatlardan günümüz modern olimpiyatlara kadar adından sıklıkla söz ettiğimiz bir kavram olan sportmenlik kavramı, her geçen gün popülerliğini arttırmaktadır. Bu araştırmanın amacı, lisanslı üniversite öğrencilerinde sportmenlik davranışını incelemek ve bu davranışın iletişim becerisi ile ilişkisini ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun örnekleme yöntemiyle çevrimiçi ulaşılan 415 üniversite öğrencisi araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Gümüş ve arkadaşları (2020) tarafından geliştirilen "Sportmenlik Ölçeği" ve Korkut-Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilen "İletişim Becerileri Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılmıştır. Verilerin analizinde öğrencilerin demografik özelliklerini ortaya koymak için betimsel istatistikler, t testi ve ANOVA kullanılmıştır. İki ölçek arasındaki ilişkiyi ortaya koymak üzere Korelasyon Analizi testleri uygulanmış ve bütün analizler için hata payı 0,05 olarak alınmıştır. Yapılan analizler sonucunda kadınların toplam iletişim becerileri puanları ile etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve iletişim kurmaya isteklilik alt boyutundan elde ettikleri puanların erkeklerin puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin sportmenlik davranışları cinsiyet değişkeni açısından farklılık yaratmazken sportmenlik ölçeğine ait tüm alt boyutlarda iletişim becerileri ölçeği ile orta derecede pozitif yönlü ilişki tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sportmenlik, iletişim, dürüst oyun, sporcu, spor.

¹ Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Sports Sciences, Ankara-TURKEY, caglayanbilal@gmail.com <https://orcid.org/0000-0003-3458-7519>

² Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Afyonkarahisar-TURKEY, senacoskun@aku.edu.tr <https://orcid.org/0000-0003-3717-0508>

³ Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Sports Sciences, Ankara-TURKEY, bakiyilmaz14@hotmail.com <https://orcid.org/0000-0002-5392-2485>

INTRODUCTION

One of the many topics to talk about after the Tokyo 2020 Olympic games is “fair play”, which refers to sportsmanship and integrity. As a matter of fact, the 32nd Summer Olympic Games took its place in history with the great example of sportsmanship, especially in the high jump final. “Gold medal sharing”, one of the most talked-about topics of the Olympics, will be explained as a case study in many universities as one of the precious examples of communication and sportsmanship between athletes. The concepts of communication and sportsmanship have undertaken an essential mission in the transformation of sports into a big industry today.

From the first day of life, communication significantly contributes to defining and expressing oneself and becoming a part of the social structure by interacting with other people and the environment. Human beings have not only influenced others and their environment through communication but also got organized by establishing certain norms and values to continue their existence and created social and cultural institutions. Through communication, they found the opportunity to preserve their traditions and cultural identities, as well as to spread new ideas and values (Mutlu, 1994).

Communication can be defined as the process by which people collectively create and organize social reality; the transmission of information, ideas, feelings, and skills using symbols; the process of participants creating knowledge and sharing it with each other to reach a mutual understanding; having information and ideas understandable by everyone in the same way and with the same value, or making them understandable, as well as sharing and ensuring mutual influence (Dökmen, 2005). From this point of view, the participants (athletes, coaches, parents, managers, etc.) in sports teams are expected to have effective communication means.

Both in team sports and individual sports, communication is crucial in achieving success and exhibiting the desired performance (Selağzı & Çepikkurt, 2009). The relationship established between individuals in every sports branch and every process of sports life plays a

significant role in the physical and psychosocial development of the athlete (Jowett & Cockerill, 2002). Concepts such as sports, exercise, and physical activity can be considered as a successful process that is accomplished depending on the presence of each other. Based on this anticipation, the theoretical structure put forward by Iso-Ahola (1995) suggests that sportive performance will develop as a function of personal (coping) and interpersonal (coach-athlete relationship) factors. According to Iso-Ahola (1995), it is necessary to strengthen both personal and interpersonal communication factors to improve athletic success both in individual and team sports (Selağzı & Çepikkurt, 2009). In this context, the element of sportsmanship comes to the fore, which in its essence contains strong communication factors.

Although individuals directly or indirectly related to sports are expected to behave more virtuously in sportsmanship, the trend today is in the opposite direction. Seeing all means as permissible in the name of winning is incompatible with the concept of sportsmanship. Yet today, the value of sportive events is indexed to the result, the success achieved. This has turned sports into “a struggle to win at all costs”. In other words, while sport should be for sportive virtue, as in the understanding of amateurism, now it is done to win championships, medals, and awards, rendering sportive virtue a concept that does not matter much besides the success achieved (Gümüş et al., 2020).

Moving away from the real purpose of sports and making it linked to success has brought corruption in moral values in sports competitions. Thus, the sportsmanlike competition gave way to the ambition to win (Tanriverdi, 2012). For this reason, providing an understanding of sportsmanship at every stage of education to raise a young generation with ethical values also undertakes a critical mission in terms of reducing violence and aggression in sports. Individuals involved in sports as amateurs or professionals are expected to embrace sportsmanship behavior the most. Yet, studies prove the opposite (Gümüş et al., 2016; Guo et al., 2021; Sánchez-Alcaraz et al., 2020).

This study aims to examine the relationship between communication skills and sportsmanship behaviors of individuals oriented towards sports. Although there are findings in the literature that social expectations include strong communication elements in athletes, there are also scientific studies to the contrary. Therefore, besides studies on amateur and professional identities, there are also studies on individuals who are not involved in active sports. This study aims to examine the student-athlete groups actively involved in university sports and to reveal the current situation.

METHOD

Research Model

This research is a cross-sectional descriptive study that aims to reveal the relationship between sportsmanship behavior (SB) and communication skills (CS), as well as whether the SB and CS scale scores of student-athletes differ according to gender and sports age variables. Descriptive studies are generally conducted to shed light on data, reveal possible relationships between events, and make evaluations following standards. Descriptive research refers to studies that describe a situation completely and accurately. Screening models are studies conducted on larger samples compared to other studies in which the interests, skills, abilities, attitudes, etc. of participants about an event or phenomenon are determined (Karasar, 2009; Büyüköztürk et al., 2014).

Participants

The study population consists of university students currently enrolled in undergraduate education in Turkey. The exclusion criterion was not being a licensed athlete with active participation in individual or team sports in the last 3 years. The study sample was selected by convenient sampling, a type of non-random sampling method. Convenient sampling is a method that aims to prevent time and labor loss depending on the purpose of the study (Büyüköztürk, 2014). In this context, according to the sample size calculation, the sample should contain at least 385 people with a 5% acceptable margin of error at a 95% confidence level (542 people for 98% CI, 664

people for 99% CI). Accordingly, the study sample consists of a total of 415 students, 198 women, and 217 men.

Data Collection Tools

Personal Information Form

This section contains study variables, such as demographic characteristics of the participants, gender, grade level, sports age. The personal information form was prepared by the researchers to form the research group.

Sportsmanship Scale

The “Sportsmanship Scale” developed by Gümüş et al. (2020), which questions the sportsmanship behaviors of individuals, was used as a data collection tool. The 5-point Likert-style scale (1. I strongly disagree, 5. I totally agree) was inspired by the questions in the scales used in the studies of Perry et al. (2015) and Vallerand et al. (1996, 1997). The scale consists of 5 sub-dimensions and 27 items: rules, intentional behaviors, opponent, understanding of the game, and sportive behavior.

Communication Skills Scale

The communication skills of the students were evaluated using the “Communication Skills Scale” developed by Korkut-Owen and Bugay (2014) and analyzed for validity and reliability. The 5-point Likert-type scale consists of 4 sub-dimensions, namely “Communication Principles and Basic Skills (CPBS)”, “Self-Expression (SE)”, “Active Listening and Non-Verbal Communication (ALNVC)” and “Willingness to Communicate (WC)”, and 25 questions (1: Never; 5: Always).

Analysis of the Data

In data analysis, frequency and percentage calculations were made in order to reveal the distribution of the sample by demographic variables. The Skewness and Kurtosis normality tests determined a normal distribution. A Skewness value of ± 1 and a Kurtosis value of ± 2 indicate a normal distribution (Şenocak and Acar 2007). The t-test was used for comparisons between the means of two independent groups; one-way analysis of variance (ANOVA) for the comparisons of the means of more than two groups; and Pearson Correlation Analysis to determine the level of correlation.

FINDINGS

Table 1. Demographic information of participants

Variables	Groups	n	%
Gender	Male	211	50,8
	Female	204	49,2
Year in Sports	1-3	198	47,7
	4-6	133	32,2
	7-9	84	20,1
Type of Sport	Team	220	53,1
	Individual	195	46,9
Class	1	110	26,5
	2	123	29,7
	3	112	26,9
	4	70	16,9
Total		415	100

Of the individuals participating in the study, 50.8% were male athletes. Of the athletes; 47.7% have been continuing their professional career as licensed athletes for 1-3 years. While

53.1% were engaged in team sports, 46.9% were individual athletes. In addition, 26.5% of the student-athletes were first-year students.

Table 2. Comparison of communication skills and sportsmanship scale scores by gender with t-test

Scale	Dimension	Gender	N	X	SS	t	p
Communication Skills	Communication Principles and Basic Skills - CPBS	Female	204	20,08	2,76	1,89	0,07
		Male	211	19,91	2,81		
	Self-Expression - SE	Female	204	39,12	3,57	1,09	0,29
		Male	211	38,04	4,61		
	Active Listening and Non-Verbal Communication - ALNBC	Female	204	21,68	2,3	2,15	0,03*
		Male	211	19,98	3,07		
	Willingness to Communicate - WC	Female	204	12,08	2,09	2,12	0,04*
		Male	211	11,85	1,98		
Communication Skills TOTAL	Female	204	106,23	9,18	2,08	0,03*	
	Male	211	101,21	11,88			
Sportsmanship Behavior	Rules	Female	204	3,41	1,01	1,32	0,36
		Male	211	3,46	0,93		
	Intentional Behaviors	Female	204	3,56	1,17	1,44	0,19
		Male	211	3,44	1,23		
	Opponent	Female	204	2,83	1,11	1,43	0,32
		Male	211	2,76	1,19		
	Understanding of the Game	Female	204	3,76	1,22	1,49	0,39
		Male	211	3,79	1,34		
	Sportive Behavior	Female	204	3,56	1,09	1,64	0,21
		Male	211	3,39	1,11		
	Sportsmanship TOTAL	Female	204	3,65	1,32	1,69	0,29
		Male	211	3,58	1,29		

Table 3. Correlation analysis of communication skills scale and sportsmanship scale

N:415		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Communication Principles and Basic Skills (1)	p										
	r										
Self-Expression (2)	p	,657**									
	r	,01									
Active Listening and Non-Verbal Communication (3)	p	,598**	,458**								
	r	,01	,01								
Willingness to Communicate (4)	p	,368**	,374**	,689**							
	r	,01	,01	,01							
Communication Skills Total (5)	p	,477**	,449**	,387**	,743**						
	r	,01	,01	,01	,01						
Rules (6)	p	,374**	,567**	,449**	,485**	,561**					
	r	,01	,01	,01	,01	,01					
Intentional Behaviors (7)	p	,371	,327**	,302**	,349**	,371**	,561**				
	r	,01	,01	,01	,01	,01	,01				
Opponent (8)	p	,412	,450**	,451**	,398**	,356**	,684**	,531**			
	r	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01			
Understanding of the Game (9)	p	,464	,543**	,593**	,471**	,554**	,439**	,588**	,567**		
	r	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01		
Sportive Behavior (10)	p	,332**	,671**	,469**	,321**	,662**	,678**	,550**	,683**	,510**	
	r	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01	
Sportsmanship Total (11)	p	,531	,413	,452	,374	,456	,647**	,678**	,550**	,498**	,599**
	r	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01	,01

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

As can be seen in Table 3, a moderate positive correlation was found in total scale scores and in all sub-dimensions of the communication skills and sportsmanship scales. The correlation coefficients indicate the highest relationship in the self-expression and sportive behavior subscale ($r=0.671$; $p<0.01$).

DISCUSSION and CONCLUSION

Within the scope of the research, the study group was selected from active athletes among university students with a sports background. Different studies have been carried out on sportsmanship with different groups. These groups also include licensed athletes, but there are hardly any studies examining and questioning the concept of sportsmanship and communication together. In this context, the present study examined the relationship between sportsmanship behavior and communication skills.

Analyses have shown that each sub-dimension of the sportsmanship scale, which has five sub-dimensions, was positively and moderately related to the communication skills scale. Based on the analysis of relationship levels,

the highest correlation was between the self-expression and sportive behavior subscales ($r=0.671$; $p<0.01$), and the lowest correlation was between the active listening and non-verbal communication and intentional behaviors subscales ($r=0.302$; $p<0.01$). This finding is one of the indicators of how crucial communication skills are in popularizing sportsmanship behavior. In terms of establishing a moral perspective in sports, communication plays a key supportive role. The concept of sportsmanship is defined as the expression of competition and honesty for a responsible and thoughtful athlete; but also with the concepts such as magnanimity, respect, kindness, friendliness, compassion, and generosity (Stornes & Ommundsen, 2004). All of these concepts are closely related to the concept of communication.

There are three theoretical approaches regarding how sportsmanship should be understood. The first is social cognitive theory. In this theory, modeling and reinforcement determine the appropriate and inappropriate behavior of athletes in competitive situations. The second approach mentions concepts in

structuralist models of development and especially moral logic. It demonstrates the effects of a person's potential for reconciliation through moral dialogue on aggression by discussing similar tendencies associated with sportsmanship. The last approach is the sociopsychological approach (Sezen Balçıklanılı & Yıldırım, 2011). Sportsmanship has a sociopsychological aspect. In the sociopsychological approach, sportsmanship has three key elements: sportsmanship orientation, development of sportsmanship orientation, and behaviors towards sportsmanship (Valleran, Losier, 1994). "Deliberate behaviors", one of the sub-dimensions of the sportsmanship scale, refers to avoiding behaviors that will harm the opponent or the philosophy of the game. This sub-scale, which emphasizes that provoking the opponent to prevent their performance is extremely wrong, refers to the importance of not only verbal communication but also body language in sports. Indeed, many studies emphasized the importance of body language and nonviolent communication in preventing violence and aggression in sports (Ommundsen et al., 2003; Gua et al., 2021; Serrano-Durá et al., 2021; Pedersen et al., 2020).

Nonviolent communication is a communication process that enables individuals to try to understand the other person through empathy without sacrificing their values, to express their honest feelings without accusing, and to improve the quality of relationships fundamentally. The process of nonviolent communication begins with the individual objectively observing the events, followed by expressing their feelings honestly to themselves and the other person. The process ends as these feelings give rise to related needs, and these needs are asked using clear and positive action language.

Various studies in the literature question the relationship between aggression and communication. Similar to these studies, the concepts of aggression and sportsmanship were considered together and several connections were tried to be established. Various studies considered sportsmanship and aggression to be closely related. For example, Chantal et al. (2005) reported a significant relationship between sportsmanship and

aggression. They even stated that those with a strong sportsmanship orientation would have a decreased reactive aggression. On the other hand, Weiss and Bredemeier (1990) argued that especially men's acceptance of aggression causes them to be more tolerant of unsportsmanlike behavior. Rascle et al. (1998) determined that players with ego-oriented motivation in sports use aggression as a success strategy. The common point of many such studies is the belief of the presence of an element of miscommunication under the behavior of violence and aggression in sports.

One of the main factors that will eliminate or reduce the element of violence and aggression in sports, one of the most discussed topics in sports in recent years, is to help athletes understand each other and to create more effective communication channels. This study considered the elements of communication and sportsmanship in sports together and scientifically revealed their relationship.

REFERENCES

- Balçıklanılı, G. S. & Yıldırım, İ. (2011). Profesyonel Futbolcuların Sportmenlik Yönelimleri ve Empatik Eğilim Düzeyleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 49-56.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2014). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Chantal Y., Robin P., Vernat J. P., Bernache Assollant I. (2005). Motivation, Sportspersonship, and Athletic Aggression: A Mediation Analysis. *Psychology of Sport and Exercise*, 6, 233-249.
- Dökmen, Ü. (2005). *İletişim Çatışmaları ve Empati*. 34. Baskı, Ankara: Sistem Yayıncılık.
- Erkuş A. (2003). *Psikometri Üzerine Yazılar*, Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları, No: 24.
- Guo, L., Liang, W., Baker, J. S., Mao, Z. X. (2021). Perceived Motivational Climates and Doping Intention in Adolescent Athletes: The Mediating Role of Moral Disengagement and Sportspersonship. *Frontiers in Psychology*, 12, 942.

- Gümüş, H., Saraçlı, S., Karakullukçu, Ö. F., Doğanay, G., Kurtipek, S. (2016). Ortaöğretim Öğrencilerinde Fair Play Kavramı. *International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS)*, 4(4), 430-438.
- Gümüş, H., Saraçlı, S., Yağmur, R., Işık, Ö., Ersöz, Y. (2020). The Investigation of Sportsmanship Behaviors of University Students. *Journal of Sport Psychology*, 29, 13-20.
- Gümüş, H. (2019). X Kuşağında Sportmenlik Yönelimi. *OPUS-Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 10(17), 738-755.
- Jowett, S., & Cockerill I. (2002). Incompatibility in the Coach-Athlete Relationship. In: *Cockerill I, Ed. Solutions in Sport Psychology*. London: Thompson Learning.
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Mutlu, E. (1994) *İletişim Sözlüğü*, Ark Yayınları, Ankara.
- Ommundsen, Y., Roberts, G. C., Lemyre, P. N., & Treasure, D. (2003). Perceived Motivational Climate in Male Youth Soccer: Relations to Social-Moral Functioning, Sportspersonship and Team Norm Perceptions. *Psychology of Sport and Exercise*, 4(4), 397-413.
- Pedersen, P. M., Laucella, P., Geurin, A., Kian, E. (2020). *Strategic Sport Communication*. Human Kinetics Publishers.
- Rasclé O., Coulomb G., Pfister R. (1998). Aggression and Goal Orientations in Handball: Influence of Institutional Sport Context. *Perceptual & Motor Skills*, 86(3), 1347-1360.
- Sánchez-Alcaraz, B. J., Ocaña-Salas, B., Gómez-Mármol, A., Valero-Valenzuela, A. (2020). Relationship Between School Violence, Sportspersonship and Personal and Social Responsibility in Students. *Apunts: Educació Física i Esports*, (139).
- Selağzı, S. & Çepikkurt, F. (2009). Antrenör ve Sporcu İletişim Düzeylerinin Belirlenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 11-18.
- Serrano-Durá, J., Molina, P., Martínez-Baena, A. (2021). Systematic Review of Research on Fair Play and Sporting Competition. *Sport, Education and Society*, 26(6), 648-662.
- Stornes T., Ommundsen Y. (2004). Achievement Goals, Motivational Climate and Sportspersonship: A Study of Young Handball Players. *Scandinavian Journal of Education*, 48(2), 205-221.
- Şenocak S. & Acar, R. (2007). Modelling of Short-Duration Rainfall Intensity Equations for the Aegean Region of Turkey, *Fresenius Environmental Bulletin*, 16, 1220-1226.
- Tanrıverdi, H. (2012). Spor Ahlakı ve Şiddet. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 5 (8), 1071-1093.
- Vallerand R.J., Losier G. F. (1994). Self-Determined Motivation and Sportsmanship Orientation: An Assessment of Their Temporal Relationship. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 16, 229-245.
- Weiss M. R., Bredemeier B. J. (1990). Moral Development in Sport. *Exercise and Sport Science Reviews*, 18, 331-378.

Research Article - <https://doi.org/10.46463/ijrss.982984>

Sportmenlik Davranışı ve İletişim Becerisi İlişkisi: Sporcu Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Uygulama

Bilal ÇAĞLAYAN, Sena COŞKUN, BAKI YILMAZ

Öz

Antik olimpiyatlardan günümüz modern olimpiyatlara kadar adından sıklıkla söz ettiğimiz bir kavram olan sportmenlik kavramı, her geçen gün popülerliğini arttırmaktadır. Bu araştırmanın amacı, lisanslı üniversite öğrencilerinde sportmenlik davranışını incelemek ve bu davranışın iletişim becerisi ile ilişkisini ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun örnekleme yöntemiyle çevrimiçi ulaşılan 415 üniversite öğrencisi araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Gümüş ve arkadaşları (2020) tarafından geliştirilen “Sportmenlik Ölçeği” ve Korkut-Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilen “İletişim Becerileri Ölçeği” kullanılmıştır. Elde edilen verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılmıştır. Verilerin analizinde öğrencilerin demografik özelliklerini ortaya koymak için betimsel istatistikler, t testi ve ANOVA kullanılmıştır. İki ölçek arasındaki ilişkiyi ortaya koymak üzere Korelasyon Analizi testleri uygulanmış ve bütün analizler için hata payı 0,05 olarak alınmıştır. Yapılan analizler sonucunda kadınların toplam iletişim becerileri puanları ile etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve iletişim kurmaya isteklilik alt boyutundan elde ettikleri puanların erkeklerin puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin sportmenlik davranışları cinsiyet değişkeni açısından farklılık yaratmazken sportmenlik ölçeğine ait tüm alt boyutlarda iletişim becerileri ölçeği ile orta derecede pozitif yönlü ilişki tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sportmenlik, iletişim, fair play, sporcu, spor.

GİRİŞ

Tokyo 2020 olimpiyat oyunlarının ardından üzerine konuşulacak çok fazla konu olmakla beraber bunlardan bir tanesi sportmenlik ve dürüst oyun olarak adlandırılan “fair play”dir. 32. Yaz Olimpiyat Oyunları, özellikle yüksek atlama finalinde yaşanan sportmenlik örneği ile tarihteki yerini almıştır. Olimpiyatların en çok konuşulan konularından olan “altın madalya paylaşımı”, sporcular arasındaki iletişimin ve sportmenliğin nadide örneklerinden biri olarak birçok üniversitede derslerde örnek olay olarak anlatılacaktır. İletişim ve sportmenlik kavramları, sporun günümüzde büyük bir endüstriye dönüşmesinde önemli bir misyon üstlenmiştir.

İletişim, bireyin yaşama başladığı günden itibaren diğer insanlarla ve çevresiyle etkileşim halinde kendini tanımlamasında, ifade etmesinde ve toplumsal yapının parçası olabilmesinde önemli roller oynamaktadır. İnsanoğlu, iletişim aracılığı ile diğerlerini ve çevresini etkilemekle kalmamış varlığını devam ettirebilmek için belli normlar ve değerler üreterek örgütlenmiş, toplumsal ve kültürel kurumlar meydana getirmiştir. İletişim aracılığı ile geleneklerini ve kültürel kimliklerini korumakla birlikte yeni düşünce ve değerleri de yaygınlaştırma imkânı bulmuşlardır (Mutlu, 1994). İletişim, insanların kolektif olarak toplumsal gerçekliği yaratıp düzenledikleri süreç; bilginin, fikirlerin, duyguların, becerilerin, simgeler kullanılarak iletilmesi; katılanların bilgi yaratıp, karşılıklı

anlamaya ulaşmak amacıyla bu bilgiyi birbirleriyle paylaşma süreci; bilgi ve düşüncelerin herkes tarafından aynı biçimde ve aynı değerle anlaşılır olması veya anlaşılır duruma getirilmesi, paylaşılması ve karşılıklı etkinin sağlanması olarak tanımlanabilir (Dökmen, 2005). Bu açıdan bakıldığında, spor takımlarında da katılımcıların (sporcu, antrenör, ebeveyn, yönetici vs.) etkili bir iletişim sürecine sahip olmaları beklenmektedir.

Gerek takım sporlarında gerekse bireysel sporlarda iletişimin başarıyı yakalamada ve istenen performansı ortaya koymada önemli olduğu söylenebilir (Selağzı ve Çepikkurt, 2009). Sporun her dalında ve her sürecinde bireyler arasında kurulan ilişki, sporcunun fiziksel ve psiko sosyal gelişiminde önemli rol oynamaktadır (Jowett ve Cockerill, 2002). Spor, egzersiz ve fiziksel aktivite gibi kavramlar, diğerlerinin varlığına bağlı olarak yerine getirilen bir başarı süreci olarak değerlendirilebilir. Bu öngörüye bağlı olarak Iso-Ahola (1995)'nin ortaya koyduğu kuramsal yapı, sportif performansın kişisel (başarı çıkma) ve kişiler arası (antrenör-sporcu ilişkisi) faktörlerin bir fonksiyonu olarak ortaya çıkacağını ileri sürmektedir. Iso-Ahola (1995)'ya göre gerek bireysel bazda gerekse takım sporlarında, sportif başarının artması için hem kişisel hem de kişiler arası iletişim faktörlerin geliştirilmesi gerekmektedir (Selağzı ve Çepikkurt, 2009). Bu kapsamda değerlendirildiğinde sportmenlik unsuru ön plana çıkmaktadır ki kavram, özünde güçlü iletişim unsurlarını barındırmaktadır.

Sporla doğrudan veya dolaylı olarak bir ilişki içerisinde bulunan bireylerin sportmenlik konusunda daha erdemli davranmaları beklenirken günümüzde gidişat, bu durumun tam tersi yöndedir. Kazanma adına her yolu denenebilir görmek, sportmenlik kavramı ile bağdaşmamaktadır. Fakat günümüzde sportif etkinliklerin değeri sonuca, kazanılan başarıya endekslenmiştir. Bu da sporu “Her ne pahasına olursa olsun kazanmak için verilen bir

mücadeleye” dönüştürmüştür. Yani spor, amatörlük anlayışında olduğu gibi sportif erdem için yapılması gerekirken, artık şampiyonluk, madalya ve ödül kazanmak için yapılır olmuş; dolayısıyla sportif erdem, kazanılan başarının yanında pek bir önemi olmayan bir kavram haline dönüşmüştür (Gümüş ve diğ., 2020).

Sporun gerçek amacından uzaklaşması, başarıya endeksli kılınması, sportif mücadelelerde ahlaki değerlerde yozlaşmayı beraberinde getirmiştir. Böylece sportmence mücadele yerini kazanma hırsına bırakmıştır (Tanrıverdi, 2012). Bu nedenle sportmenlik anlayışının etik donanımlara sahip bir genç kuşağın yetiştirilmesine yönelik olarak, eğitimin her aşamasında verilmesi, sporda şiddet ve saldırganlığın azalması noktasında önemli bir misyon üstlenmektedir. Amatör veya profesyonel anlamda sporun içinde bulunan bireylerin sportmenlik davranışını daha üst düzeyde benimsemiş olmaları beklenmektedir. Fakat bunun tersini kanıtlar nitelikte çalışmalar da bulunmaktadır (Gümüş ve ark., 2016; Guo ve diğ., 2021; Sánchez-Alcarazve diğ., 2020).

Bu araştırmanın amacı; spora yönelmiş bireylerin iletişim becerileri ve sportmenlik davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Alanyazın incelemelerinde toplumsal beklentilerin sporcu bireylerde güçlü iletişim unsurlarını barındırdığı yönünde bulgulara rastlanmakla beraber, aksi yönde bilimsel çalışmaların yapıldığı da görülmüştür. Dolayısıyla amatör ve profesyonel kimlikler üzerine yapılan çalışmaların yanı sıra aktif sporun içerisinde bulunmayan bireyler üzerine de çalışmalar vardır. Bu çalışma ile üniversite sporlarında aktif olarak yer alan sporcu-öğrenci gruplarının incelenmesi ve mevcut durumun ortaya konması hedeflenmektedir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırma, sportmenlik davranışı (SD) ve iletişim becerisi (İB) arasındaki ilişkiyi ortaya

koymayı amaçlayan ilişkisel tarama modelinde ve aynı zamanda sporcu öğrencilerin SD ve İB ölçek puanlarının cinsiyet ve spor yaşı değişkenlerine göre farklılaşım farklılaşmadığını ortaya çıkarmayı amaçlayan kesitsel tarama türünde betimsel bir çalışmadır.

Betimsel çalışmalar, genellikle verilere ışık tutmak, olaylar arasında muhtemel ilişkileri ortaya çıkarmak ve standartlara uygun değerlendirmeler yapmak amacıyla yapılır. Betimsel araştırmalar; bir durumu tam ve doğru bir şekilde açıklayan çalışmalardır. Tarama modelleri; bir olay veya olguya dair katılımcıların ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği diğer araştırmalara nazaran daha büyük örneklem üzerinde yapılan araştırmalardır (Karasar, 2009; Büyüköztürk ve diğ., 2014).

Katılımcılar

Araştırmanın evrenini Türkiye’de lisans öğrenimini gören sporcu üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Öğrencilerin lisanslı olarak bireysel ya da takım sporlarında son 3 yıl aktif olarak yer almış olmaması dışlama kriteri olarak belirlenmiştir. Araştırmanın örnekleme, seçkisiz (tesadüfi) olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Uygun örnekleme, çalışmanın amacına bağlı olarak zaman ve işgücü kaybını önlemeyi temel amaç edinen bir yöntemdir (Büyüköztürk, 2014). Bu bağlamda örneklem hesabı yapıldığında %95 güven seviyesinde %5 kabul edilebilir hata payı ile örneklemin en az 385 kişi olması (%98 istenirse; 542 kişi, %99 istenirse; 664 kişi) gerekmektedir. Bu doğrultuda araştırmanın örnekleme 198 kadın, 217 erkek olmak üzere toplam 415 öğrenciden oluşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu

Araştırmanın amacına uygun olarak, katılımcılar ile ilgili demografik özelliklerden, cinsiyet, sınıf derecesi, spor yaşı gibi değişkenlerin yer aldığı bölümdür. Kişisel bilgi

formu, araştırma grubunu oluşturmak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır.

Sportmenlik Ölçeği

Araştırmada veri toplama aracı olarak Gümüş ve arkadaşları (2020) tarafından geliştirilen ve bireylerin sportmenlik davranışlarını sorgulayan "Sportmenlik Ölçeği" kullanılmıştır. 5’li Likert tarzında oluşturulan ölçek (1. Hiç katılmıyorum, 5. Tamamen Katılıyorum), Perry vd. (2015)’nin çalışmasında yer verdiği ölçekte yer alan sorular ve Vallerand vd. (1996, 1997)’un çalışmasından da esinlenerek oluşturulmuştur. Ölçek; kurallar, kasti davranışlar, rakip, oyun anlayışı ve sportif davranış olmak üzere toplam 5 alt boyut ve 27 maddeden oluşmaktadır.

İletişim Becerileri Ölçeği

Öğrencilerin iletişim becerilerini belirlemek için, Korkut-Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilerek geçerlik, güvenilirlik analizleri yapılan “İletişim Becerileri Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek, sırasıyla “İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler (IITB)”, “Kendini İfade Etme (KIE)”, “Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim (EDSOI)” ve “İletişim Kurmaya İsteklilik (IKI)” olmak üzere 4 alt faktör ve 25 sorudan oluşan 5’li Likert türündedir (1: Hiçbir zaman; 5:Her zaman)..

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde örneklemin, demografik değişkenlere göre dağılımını ortaya koymak amacıyla frekans ve yüzdelik hesaplamalar yapılmıştır. Yapılan Skewness ve Kurtosis normallik testleri sonucunda dağılımın normal olduğu tespit edilmiştir. Normalliği belirlemek için yapılan Skewness değerinin ± 1 olması ve aynı zamanda Kurtosis değerinin ± 2 olması normal dağılım gösterildiğini ifade etmektedir (Şenocak ve Acar 2007). Verilere iki bağımsız grup ortalamaları arasında karşılaştırmalar için t-testi, ikiden fazla grup ortalamalarının analizinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve ilişki düzeylerini belirlemek için Pearson Korelasyon Analizi uygulanmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların demografik bilgileri

Değişkenler	Gruplar	n	%
Cinsiyet	Erkek	211	50.8
	Kadın	204	49.2
Spor Yılı	1-3	198	47.7
	4-6	133	32.2
	7-9	84	20.1
Spor türü	Takım	220	53.1
	Bireysel	195	46.9
Sınıf Derecesi	1	110	26.5
	2	123	29.7
	3	112	26.9
	4	70	16.9
Toplam		415	100

Araştırmaya katılan bireylerin %50.8'i erkek sporculardan oluşmaktadır. Sporcuların %47.7'si 1-3 yıldır lisanslı olarak sporcu kariyerini sürdürmektedir. %53.1'i takım

sporlarıyla uğraşırken %46.9'u bireysel sporculardan oluşmaktadır. Ayrıca sporcu öğrencilerin %26.5'i birinci sınıf öğrencisidir.

Tablo 2. Cinsiyete göre iletişim becerileri ve sportmenlik ölçek puanlarının t testi sonuçları

Ölçek	Boyut	Cinsiyet	N	X	SS	t	p
İletişim Becerileri	İletişim ilkeleri ve Temel Beceriler-İİTB	Kadın	204	20,08	2,76	1,89	0,07
		Erkek	211	19,91	2,81		
	Kendini İfade Etme-KİE	Kadın	204	39,12	3,57	1,09	0,29
		Erkek	211	38,04	4,61		
	Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim-EDSOİ	Kadın	204	21,68	2,3	2,15	0,03*
		Erkek	211	19,98	3,07		
	İlişki Kurmaya İsteklilik-İKİ	Kadın	204	12,08	2,09	2,12	0,04*
		Erkek	211	11,85	1,98		
İletişim Becerileri Toplam	Kadın	204	106,23	9,18	2,08	0,03*	
	Erkek	211	101,21	11,88			
Sportmenlik Davranışı	Kurallar	Kadın	204	3,41	1,01	1,32	0,36
		Erkek	211	3,46	0,93		
	Kasti davranışlar	Kadın	204	3,56	1,17	1,44	0,19
		Erkek	211	3,44	1,23		
	Rakip	Kadın	204	2,83	1,11	1,43	0,32
		Erkek	211	2,76	1,19		
	Oyun anlayışı	Kadın	204	3,76	1,22	1,49	0,39
		Erkek	211	3,79	1,34		
	Sportif davranış	Kadın	204	3,56	1,09	1,64	0,21
		Erkek	211	3,39	1,11		
	Sportmenlik Toplam	Kadın	204	3,65	1,32	1,69	0,29
		Erkek	211	3,58	1,29		

Tablo 3. İletişim becerileri ölçeği ve sportmenlik ölçeği korelasyon analizi sonuçları

N:415	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
İletişim ilkeleri ver										
Temel Beceriler (1)										
Kendini İfade Etme (2)	,657**									
Etkin Dinleme ver Sözel Olmayan İletişim (3)	,598**	,458**								
İlişki Kurmayar İsteklilik (4)	,368**	,374**	,689**							
İletişim Becerilerir Toplam (5)	,477**	,449**	,387**	,743**						
Kurallar (6)	,374**	,567**	,449**	,485**	,561**					
Kasti davranışlarr (7)	,371	,327**	,302**	,349**	,371**	,561**				
Rakip (8)	,412	,450**	,451**	,398**	,356**	,684**	,531**			
Oyun anlayışı (9)	,464	,543**	,593**	,471**	,554**	,439**	,588**	,567**		
Sportif davranışr (10)	,332**	,671**	,469**	,321**	,662**	,678**	,550**	,683**	,510**	
Sportmenlik Toplam (11)	,531	,413	,452	,374	,456	,647**	,678**	,550**	,498**	,599**

Tablo 3 incelendiğinde iletişim becerileri ölçeği ve sportmenlik ölçeğine ilişkin tüm alt boyutlarda ve toplam ölçek puanlarında orta düzeyde pozitif yönlü korelasyon tespit edilmiştir. Korelasyon katsayılarına bakıldığında ise en yüksek ilişki, kendini ifade etme ile sportif davranış alt ölçeğinde tespit edilmiştir ($r=0.671$; $p<0.01$).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırma kapsamında çalışma grubu, üniversite öğrencileri içerisinde spor özgeçmiş olan aktif sporcu bireylerden seçilmiştir. Sportmenlik üzerine farklı gruplarla farklı çalışmalar yapılmıştır. Bu grupların içerisinde lisanslı sporcular da bulunmaktadır fakat sportmenlik ve iletişim kavramının bir arada sorgulandığı, incelendiği çalışmalar yok denecek kadar azdır. Bu kapsamda araştırma probleminde belirlendiği

üzere sportmenlik davranışı ve iletişim becerileri arasındaki ilişki irdelenmiştir.

Yapılan analizler neticesinde beş alt boyutu olan sportmenlik ölçeğinin her alt boyutu, iletişim becerileri ölçeği ile pozitif ve orta düzeyde ilişkili çıkmıştır. İlişki düzeyleri incelendiğinde en yüksek ilişki, kendini ifade etme ile sportif davranış alt ölçeğinde tespit edilirken ($r=0.671$; $p<0.01$), en düşük ilişki, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ile kasti davranışlar arasında bulunmaktadır ($r=0.302$; $p<0.01$). Bu bulgu, sportmenlik davranışının yaygınlaştırılmasında iletişim becerilerinin ne denli önemli olduğunun göstergelerinden biridir. Sporda ahlaksal bakış açısının kazandırılması noktasında iletişimin destekleyici güç olarak kullanılması önemli bir anahtar rol üstlenmektedir. Sportmenlik kavramı, sorumlu ve düşünceli bir sporcu için rekabetin ve dürüstlüğün ifadesi şeklinde tanımlandığı gibi ayrıca; yüce gönüllülük,

saygı, kibarlık, cana yakınlık, şefkat, cömertlik gibi kavramlarla da ifade edilmektedir (Stornes, Ommundsen, 2004). Bu kavramların tamamı, iletişim kavramıyla yakından ilişkilidir.

Sportmenliğin nasıl anlaşılması gerektiğine dair üç teorik yaklaşım bulunmaktadır. İlki, sosyobilişsel teoridir. Bu teoride modelleme ve pekiştirme, sporcuların rekabet içeren durumlarda uygun olan ve olmayan davranışlarını belirlemektedir. İkinci yaklaşım, yapısalcı gelişim modellerindeki kavramlardan ve özellikle de ahlaki mantıktan söz etmektedir. Ahlaki diyalog yoluyla bir kişinin uzlaşma kapasitesinin sportmenlik ile ilişkilendirilen benzer eğilimleri ileri sürerek saldırganlık üzerine etkilerini göstermektedir. Son yaklaşım ise, sosyopsikolojik yaklaşımdır (Sezen Balçıklan ve Yıldırım, 2011). Sportmenliğin sosyopsikolojik modeli temel alan yönü bulunmaktadır. Sosyopsikolojik yaklaşımda sportmenliğin; sportmenlik yönelimi, sportmenlik yöneliminin gelişimi ve sportmenliğe yönelik davranışlar olmak üzere üç anahtar elementi bulunmaktadır (Valleran, Losier, 1994). Sportmenlik ölçeğinin alt boyutlarından olan “kasti davranışlar”, rakibe ya da oyunun felsefesine zarar verecek davranışlardan kaçınmayı ifade etmektedir. Karşı tarafı tahrik ederek performanslarını engellemenin son derece yanlış olduğunun üzerinde duran bu alt ölçek, sadece sözlü iletişimin değil beden dilinin de spordaki önemine göndermede bulunmaktadır. Zira, sporda şiddet ve saldırganlığı önlemede beden dilinin ve şiddetsiz iletişimin önemi birçok çalışmada vurgulanmaktadır (Ommundsen et al., 2003; Gua et al., 2021; Serrano-Durá et al., 2021; Pedersen et al., 2020).

Şiddetsiz iletişim; bireyin kendi değerlerinden ödün vermeden karşısındakini empati yolu ile anlamaya çalışmasını, suçlama yapmaksızın gerçek duygu ve ihtiyaçlarını dürüst bir şekilde ifade etmesini, ilişkilerin niteliğinin temelden düzeltilmesini sağlayan bir iletişim sürecidir. Şiddetsiz iletişim süreci; bireyin etrafında

yaşanan olayları objektif bir şekilde gözlemlemesinin ardından hissettiği duyguları kendisine ve karşısındakine karşı dürüstçe ifade etmesi ile başlamaktadır. Söz konusu duyguların bağlantılı ihtiyaçları doğurması ve bu ihtiyaçların net ve olumlu bir eylem dili kullanılarak istenmesi ile süreç sonlanmaktadır.

Alanyazında saldırganlık ve iletişim ilişkisini sorgulayan çeşitli çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmalara benzer olarak saldırganlık ve sportmenlik kavramları da bir arada ele alınmış ve arada çeşitli bağlantılar oluşturulmaya çalışılmıştır. Bazı araştırmalarda sportmenlik ile saldırganlığın yakın ilişkili olduğuna yönelik değerlendirmelere yer verildiği görülmüştür. Örneğin, Chantal ve ark. (2005) çalışmalarında sportmenlik ile saldırganlık arasında önemli bir ilişki bulmuştur. Hatta güçlü sportmenlik yönelime sahip olanların özellikle tepkisel saldırganlıklarının azalacağını belirtmişlerdir. Diğer taraftan Weiss ve Bredemeier (1990), özellikle erkeklerin saldırganlığı kabul etmesinin, onların sportmenlik dışı davranışlara daha toleranslı bakmalarına yol açtığını öne sürmüştür. Rascle ve arkadaşları (1998), çalışmalarında sporda ego yönelimli motivasyona sahip oyuncuların başarı stratejisi olarak saldırganlıklarını kullandıklarını bulmuştur. Bunun gibi çok sayıda çalışmanın ortak noktası sporda şiddet ve saldırganlık davranışının altında iletişimsizlik unsurunun bulunduğu inancıdır.

Sporda son yıllarda üzerine sıklıkla tartışılan konuların başında gelen sporda şiddet ve saldırganlık unsurunu ortadan kaldıracak ya da azaltacak ana faktörlerden biri sporcuların birbirlerini anlamalarına yardımcı olmak ve daha etkili iletişim kanalları oluşturmalarını sağlamaktır. Bu çalışma sporda iletişim ve sportmenlik unsurlarını bir arada ele almış ve aralarındaki ilişkiyi bilimsel olarak ortaya koymuştur.

KAYNAKLAR

- Balçıkanlı, G. S. & Yıldırım, İ. (2011). Profesyonel Futbolcuların Sportmenlik Yönelimleri ve Empatik Eğilim Düzeyleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 49-56.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2014). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Chantal Y., Robin P., Vernat J. P., Bernache Assollant I. (2005). Motivation, Sportpersonship, and Athletic Aggression: A Mediatonal Analysis. *Psychology of Sport and Exercise*, 6, 233-249.
- Dökmen, Ü. (2005). *İletişim Çatışmaları ve Empati*. 34. Baskı, Ankara: Sistem Yayıncılık.
- Erkuş A. (2003). *Psikometri Üzerine Yazılar*, Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları, No: 24.
- Guo, L., Liang, W., Baker, J. S., Mao, Z. X. (2021). Perceived Motivational Climates and Doping Intention in Adolescent Athletes: The Mediating Role of Moral Disengagement and Sportpersonship. *Frontiers in Psychology*, 12, 942.
- Gümüş, H., Saraçlı, S., Karakullukçu, Ö. F., Doğanay, G., Kurtipek, S. (2016). Ortaöğretim Öğrencilerinde Fair Play Kavramı. *International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS)*, 4(4), 430-438.
- Gümüş, H., Saraçlı, S., Yağmur, R., Işık, Ö., Ersöz, Y. (2020). The Investigation of Sportsmanship Behaviors of University Students. *Journal of Sport Psychology*, 29, 13-20.
- Gümüş, H. (2019). X Kuşağında Sportmenlik Yönelimi. *OPUS-Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 10(17), 738-755.
- Jowett, S., & Cockerill I. (2002). Incompatibility in the Coach-Athlete Relationship. In: *Cockerill I, Ed. Solutions in Sport Psychology*. London: Thompson Learning.
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Mutlu, E. (1994) *İletişim Sözlüğü*, Ark Yayınları, Ankara.
- Ommundsen, Y., Roberts, G. C., Lemyre, P. N., & Treasure, D. (2003). Perceived Motivational Climate in Male Youth Soccer: Relations to Social-Moral Functioning, Sportpersonship and Team Norm Perceptions. *Psychology of Sport and Exercise*, 4(4), 397-413.
- Pedersen, P. M., Laucella, P., Geurin, A., Kian, E. (2020). *Strategic Sport Communication*. Human Kinetics Publishers.
- Rasclé O., Coulomb G., Pfister R. (1998). Aggression and Goal Orientations in Handball: Influence of Institutional Sport Context. *Perceptual & Motor Skills*, 86(3), 1347-1360.
- Sánchez-Alcaraz, B. J., Ocaña-Salas, B., Gómez-Mármol, A., Valero-Valenzuela, A. (2020). Relationship Between School Violence, Sportpersonship and Personal and Social Responsibility in Students. *Apunts: Educació Física i Esports*, (139).
- Selağzı, S. & Çepikkurt, F. (2009). Antrenör ve Sporcu İletişim Düzeylerinin Belirlenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 11-18.
- Serrano-Durá, J., Molina, P., Martínez-Baena, A. (2021). Systematic Review of Research on Fair Play and Sporting Competition. *Sport, Education and Society*, 26(6), 648-662.
- Stornes T., Ommundsen Y. (2004). Achievement Goals, Motivational Climate and Sportpersonship: A Study of Young Handball Players. *Scandinavian Journal of Education*, 48(2), 205-221.
- Şenocak S. & Acar, R. (2007). Modelling of Short-Duration Rainfall Intensity Equations for the Aegean Region of Turkey, *Fresenius Environmental Bulletin*, 16, 1220-1226.
- Tanrıverdi, H. (2012). Spor Ahlakı ve Şiddet. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 5 (8), 1071-1093.
- Vallerand R.J., Losier G. F. (1994). Self-Determined Motivation and Sportsmanship Orientation: An Assessment of Their Temporal

Relationship. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 16, 229-245.

Weiss M. R., Bredemeier B. J. (1990). Moral Development in Sport. *Exercise and Sport Science Reviews*, 18, 331-378.